

verslag uit schoorl

DOOR JACQUES JANSSEN

Schoorl. De Spelen, zoals P. van Eerden het Nova-festival in het draaiboek noemt, met zijn soep en stoomwalsen zijn à la Avery Brundage gesloten. 'De Blinkerd', voor één weekend het dorp van de Nova-officials en deelnemers, verscholen aan de voeten van Neerlands hoogste duintoppen, moest een visueel en uiteraard ook auditief communicatiecentrum zijn voor de cinefielen en de makers van 31 films, welke de ernstige toets der jurykritiek op de regionale selectiewedstrijden hadden getrotseerd.

Burgemeester Stronkhorst van Schoorl, hij zag er vermoeid uit, wellicht een gevolg van de strijd die hij met zijn collega uit Bergen en met G.S. van Noord-Holland voert om te voorkomen dat Amoco in het prachtige duingebied toch naar gas gaat boren, maar ook natuurlijk omdat hij alle cafe's moet sluiten en festivals moet openen, zoals hij zelf zei, was erg blij met het Nova-initiatief, dat de Blinkerd hiervoor had uitgekozen. Uitvoerig stond hij stil bij het culturele aspect van een van de vele portefeuilles, die hij bij deze opening vertegenwoordigde. Niet alleen had hij te zorgen voor een goede rioolafvoer, doch ook voor een cultuur-aanvoer in zijn gemeente. De burgervader wist het te maken dat hij in die korte toegemeten tijd, de hele gemeente aan de deelnemers verkocht. Het is het overwegen waard om volgend jaar de burgemeester van Schoorl te vragen zijn geweldige P.R.-kwaliteiten in dienst van de festival-organisatie te stellen.

De landelijke sfeer van dit gebeuren, welke ik verre

preferere boven de congresgebouwwachtige zakelijke prestatie, kreeg een geheide commerciële achtergrond toen bleek dat een kopje koffie toch nog altijd f 0,25 meer kostte dan in het Utrechtse Beatrixgebouw, medio 1971. Reken maar na; 4 consumptiebonnen voor f 5,-. Het lullige is dat blijkbaar de consumpties toch f 1,- kosten en dat de 25 cent voor de organisatie is, want eerst vroeg men 2 bonnen voor 125 cc. tomatensap (moet je nagaan bij A.H. 1 liter voor f 1,45), doch na diverse klachten werd dat snel in één bon verandert, maar de juiste waarde voor een consumptiebon kreeg ik van de ober, die vertelde dat de waarde één Nederlandse florijn bedroeg en dat dus 75 cent bij betaald moest worden op een portie bitterballen zodat al dit gehannes meer weg had van een bittere pil. Hoe men ook dit financiële aspect denkt te bagatelliseren, het blijft een niet onbelangrijke faktor in de festival-organisatie, zeker in deze moeilijke dagen. En ik zal er bij voorbaat de volgende keer ook weer op letten. Moeilijk was het voor de dame die stijl achterover ging nadat ze een paar meter van 'onder het mes' had gezien. Nu kan ik ook slecht tegen bloederige scenes, maar ik bleef flink zitten in tegenstelling tot twee andere helden die nog voor de jongedame weglieden. Niettemin had ik toch af en toe eens willen weglopen, aangezien de speelruimte die mijn benen ten opzichte van de voorgaande rij stoelen had, verdomd weinig was. Met veel moeilijk gefriemel kon iemand passeren in tegenstelling tot de juryzaal waar de bewegingsruimte veel groter was, maar wat wil je? Zou er met de artsen, die we bij de Nova rijk zijn, niet eens bekeken kunnen worden wat daar bij de volgende spelen aan te doen is?

Toch was de klassenstrijd bij deze spelen ver teruggedrongen. Er werd door de 'ouwe hap' veel minder gezoend, ook al omdat de glamour van eertijds een beetje eraf was. Ja en knots hippe vogels waren er niet, behalve ik dan die met wat serpen-

Arthur Rank, alias Henk Steenkist.

er was verdomd weinig speelruimte

J. van Weezenberg introduceert in de Weinstube een nieuwe cursus

tine om mijn nek in de Weinstube met het strijke Rheinlied zong ter begeleiding van een zich kostelijk vermakend uitstervend ras, zoals een bekend psychiater dat uitdrukte. En wist ik

veel, dat, terwijl J.v. Weezenberg een nieuwe cursus in de Weinstube introduceerde, er elders weer films werden gedraaid nadat Cinema Totaal met het zwezerikje, een geile griet uit de gezags-

een zich vrolijk vermakend uitstervend ras

'moet je nou net langslopen, als ik met de Cinema-Fotaal prijs bezig ben'.

Jaap de Wit, jurylid en perschef van de Stichting Amateurfotografie, probeert op het festival wat drank te slijten

de Nova is aan repeating bezig

getrouwe 35mm USA-projektor, de pasgeboren babies en kinderen in de sneeuw, de diapresentatie van de gehele filmapparatuur van J. Willems, de onnoemlijk vele op beeld meegesleepte echtgenotes en een pakhuis vol decibels uit elkaar overstemmende boxen op de elfde van de elfde, was afgelopen. Een volumineus contrast met de eerste vertoning van Wijn's film, waarbij een geluidsschakelaar was blijven hangen zodat dit werkstuk in alle stilte aan ons voorbij kon gaan. Een duidelijk protest tegen alle deelnemers is op zijn plaats, omdat de voorgenomen onder Staatsbosbeheer geplande strandwandeling niet kon doorgaan, daar de kosmopolitische deelnemersmentaliteit het niet verdroeg om zondagochtend bij de reveille van 8.00 uur aan te treden en men liever in een warm, door de plaatselijke VVV toegedekt hotelbed verbleef om onder de vertroetelende leiding van de kamerserveersters een scenario over natuurbehoud of trim u fit te maken. Ook hier, net als in Alkmaar, kon je niet de zaal in als de projectie bezig was. Op die manier hebben veel mensen vele films gemist. Het lijkt me juist aantrekkelijk en knus om zo maar in en uit te lopen. Maar dan moet er echt wel

een lichtsluis komen en dat is niet zo'n moeite. Opmerkelijk was dat mevrouw Mietje Verlinden-De Decker en de heer Jaap de Wit voor de tweede keer in succesvolle deel uitmaakten van de jury, de goegemeente in het ingewisse latend of dit gezien moet worden als een waardering van hun jurywerk verleden jaar, of dat men momenteel door alle in aanmerking komende juryleden in dit land heen is en men aan 'repeating' toe is. Evenmin als ik a priori iets tegen terugkerende juryleden kon hebben, evenmin zou ik iets hebben tegen het feit om met behulp van een bandrekorder wat reacties en meningen van deelnemers nog eens te herbeluisteren, maar redakteur Overduin had een kabeltje van de rekorder in zijn hotel liggen en dat hotel nu lag ruim 2 km gaans van de Blinkerd. Trouwens hij was niet de enige die door de verbindingen gehandicapt werden. De stoomwalsen-game was voor menige filmer het einde. Een attractief evenement, maar wat het met filmen te maken heeft, behalve dat het te verfilmen is, is me niet duidelijk. Vele moekes zullen wel blij zijn geweest toen hun filmmannetjes zondagavond weer zo gezellig ouderwets voor Studio Sport zaten, alsof er geen spelen waren geweest.

Een stereostoomwalsenfilmer. Wie het breed heeft, laat het breed hangen